Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

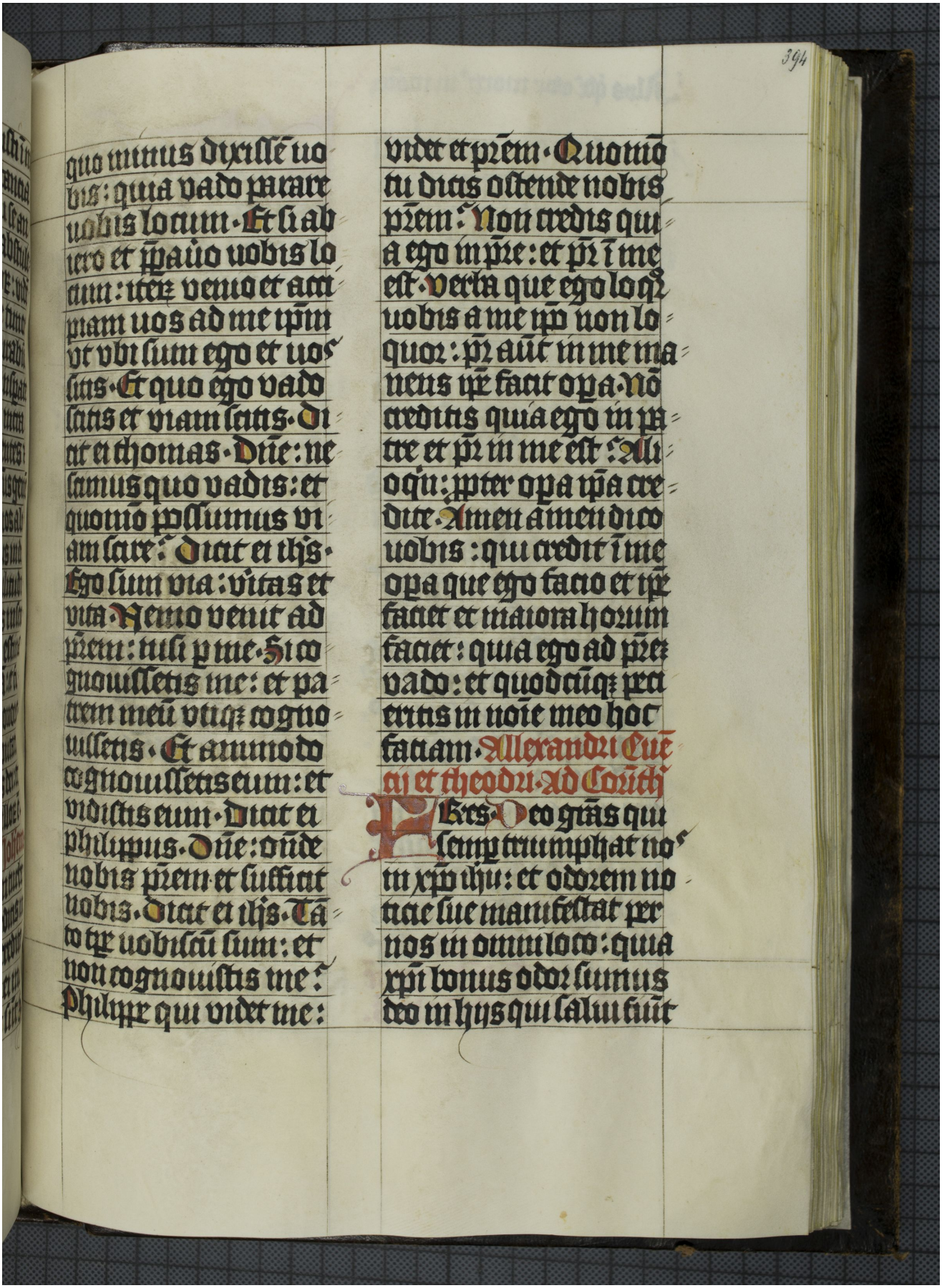

394

quo minus dixisse uo
bis: quia vado parare
uobis locum. Et si ab
iero et paúo uobis lo
cum: iterũ veniam et acci
piam uos ad me ipsum
vt vbi sum ego et uos
sitis. Et quo ego vado
scitis et viam scitis. Di
cit ei thomas. Dñe: ne
scimus quo vadis: et
quomõ possumus vi
am scire? Dicit ei ihs.
Ego sum via: veritas et
vita. Nemo venit ad
patrem: nisi per me. Si co
gnouisetis me: et pa
trem meũ vtique cognoui
setis. Et amodo
cognouisetis eum: et
vidistis eum. Dicit ei
philippus. Dñe: ostende
nobis patrem et sufficit
nobis. Dicit ei ihs. Tã
to tẹ uobiscũ sum: et
non cognouisti me?
Philippe qui videt me:
videt et patrem. Quomõ
tu dicis ostende nobis
patrem? Non credis qui
a ego in patre: et pater in me
est. Verba que ego loqor
uobis a me ipso non lo
quor: pater autem in me ma
nens ipse facit opa. Nõ
creditis quia ego in pa
tre et pater in me est? Al
oqui: propter opa ipsa cre
dite. Amen amen dico
uobis: qui credit in me
opa que ego facio et ipse
faciet et maiora horum
faciet: quia ego ad pa
trem vado: et quodcũque pe
eritis in nomine meo hoc
faciam. Alexandri Euã
gi et theodori. Ad Corinth.
Fratres. Deo grãs qui
semper triumphat nos
in xpo ihu: et odorem no
titie sue manifestat per
nos in omni loco: quia
xpi bonus odor sumus
deo in hys qui salui fiũt